

Aan:

De minister voor Natuur en Stikstof

Van:

F Hazebroek

Baarn, 5 juni 2022

Geachte mevrouw Van der Wal - Zeggelink,

Hierbij wil ik graag reageren op het voorgenomen besluit de jacht op het konijn en het haas in te perken. In dit schrijven verwoord ik mijn deskundigheid als natuurbeheerder.

De oorsprong van dit idee is gebaseerd op het basisrapport Rode Lijst Zoogdieren 2020 van de Zoogdierverseniging.

Deze hebben de incomplete tel cijfers van Sovon gebruikt, deze goed bedoelde vrijwilligers zijn voor de vogeltelling en haas en konijn is voor hun geen prioriteit. Ook dient men als teller van tevoren aan te geven of men de haas en konijn mee wil tellen. Wat inhoud dat niet iedere teller deze beide soorten meetelt. Ook telt men op een verkeerde tijd van de dag en telt men niet op het gehele grondgebied van een provincie. Hierdoor vind ik als natuurbeheerder dat er een verkeerd beeld is ontstaan in de tel gegevens. Want tellen van het gehele grondgebied van een provincie en tellen op een juist tijdstip met de juiste middelen (warmtebeeld). Krijgt men een reëel beeld van wat er aan wildsoorten en aantallen zit.

De trendtelling en telgegevens die zij uitvoeren in opdracht van de Faunabeheereenheid zijn tot mijn verbazing niet mee genomen in u besluit.

Maar u heeft wel de incomplete telgegevens van Sovon als leidraad hiervoor gebruikt.

Het kan volgens mij niet de bedoeling zijn om zo'n belangrijk besluit te baseren op incomplete telcijfers

Hiermee trekt u de professionaliteit van mij als natuurbeheerder in twijfel.

Oren en ogen in het veld

Tevens ben ik een van de ogen en oren in de natuur van onze Buitengewone opsporingsambtenaar. Ik ben dagelijks actief in de lokale omgeving en daarmee de oren en ogen in het veld.

Als ik wat signaleer wat er in de omgeving gebeurt, meld ik dit aan de buitengewoon opsporingsambtenaar bij afwezigheid de politie over ongewenste activiteiten in het buitengebied en zelfs criminaliteit (zoals milieucriminaliteit en ondermijning). Bovendien weet ik als natuurbeheerder, dat jagers verantwoordelijk om bij verkeerslachtoffers snel en adequaat in te grijpen om verder dierenleed te voorkomen. Hiermee ontlast men de lokale politie die in het verleden verantwoordelijk was voor deze taak.

Duurzaam beheren en benutten

Ik zie dat er een prachtige flora en fauna en een bijzonder goede wildstand is in de jachtvelden rond om mijn woonplaats. Bepaalde soorten (zoals vos, kraai, kauw, gans en konijn) kunnen zich goed aanpassen aan de bebouwde omgeving. Andere soorten zijn afhankelijk van rustgebieden en mijden de bebouwde omgeving (zoals haas, ree, weidevogels etc.). Deze rustgebieden zijn schaars en ik zie dat de lokale jachthouder zich enorm spant deze gebieden te handhaven.

Daarnaast zie ik dat soorten die zich snel voortplanten en zich prettig voelen in de bebouwde omgeving (met name kraaien, kauwen, ganzen en vossen) in aantallen enorm toenemen. Deze dieren zwermen uit naar de niet bebouwde omgeving en verdrukken in deze toch schaarse ruimte diersoorten die het al moeilijk hebben. Dit vraagt dus om beheer.

Door de inzet van de natuurbeheerder cq lokale jager is deze in staat geweest om de natuur in zijn jachtveld op pijl te houden. Maar door de druk van recreëren en de explosieve toename van ongewenste soorten, moet hij daaraan veel tijd besteden.

Vertrouw op de inzichten van de professionals in het veld

Een belangrijk aandachtspunt in het nu voorliggende besluit hangt samen met discussies over cijfers. De herkomst van de cijfers zoals die zijn gebruikt zijn volgens mij niet juist. Het tellen van hazen en konijnen tijdens het tellen van vogels loopt niet synchroon. Beide vragen om hun eigen moment in de tijd en kennis over waar de dieren zich op dat moment bevinden. Reacties van mensen die zeggen zelden nog een haas of konijn zien, hangen meer samen met tijdstip waarop zij buiten zijn dan met de stand van het haas.

Voor het konijn geldt een vergelijkbaar verhaal als het haas, echter alle natuurbeheerders en jagers weten dat de stand van het konijn door ziektes erg onvoorspelbaar is. Dit betekent niet dat het overal slecht gaat met het konijn. In bepaalde gebieden (konijnen kunnen zich goed aanpassen aan de bebouwde omgeving) kan de stand snel groeien en ontstaan zelfs problemen zoals ondergraving van (spoor)dijken en schade op golfterreinen, begraafplaatsen, kwekerijen, campings en bij particulieren. Ik zie als natuurbeheerder dat de jager hierop anticipeert. Kortom, jagers zijn opgeleide professionals. Zij staan – zoals de wet dat ook van hen verlangt – voor een professioneel faunabeheer zodat de biodiversiteit in stand blijft, schade wordt voorkomen en de natuur wordt beschermt.

Ik zie als natuurbeheerder dat er in de jachtvelden rond om mijn woonplaats hazen en konijnen zitten, en waar niet gejaagd wordt veel minder wild is. Ook is het voor mij onbegrijpelijk dat u de rol van onze WBE'S door dit besluit uitholt.

In de uitvoering van het provinciale faunabeleid spelen de WBE's een belangrijke rol. Behalve dat de WBE's verantwoordelijk zijn voor de trendtellingen van haas en konijn, en de resultaten hiervan verstrekken aan de FBE (art. 6.42 lid 2 Omgevingsverordening), zijn de WBE's er in bredere zin voor de "uitvoering van het door de FBE opgestelde faunabeheerplan en om te bevorderen dat en duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren, bestrijding van schadeveroorzakende dieren en jacht worden uitgevoerd in samenwerking met en ten dienste van grondgebruikers of terreinbeheerders" (art. 3.14 lid 1 Wnb). Dit wordt nog eens onderstreept door de Memorie van Toelichting op artikel 3.12 Wnb bij de totstandkoming van deze wet: "In het onderhavige wetsvoorstel hebben de wildbeheereenheden een meer prominente

In de uitvoering van het provinciale faunabeleid spelen de WBE's een belangrijke rol. Behalve dat de WBE's verantwoordelijk zijn voor de trendtellingen van haas en konijn, en de resultaten hiervan verstrekken aan de FBE (art. 6.42 lid 2 Omgevingsverordening), zijn de WBE's er in bredere zin voor de "uitvoering van het door de FBE opgestelde faunabeheerplan en om te bevorderen dat en duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren, bestrijding van schadeveroorzakende dieren en jacht worden uitgevoerd in samenwerking met en ten dienste van grondgebruikers of terreinbeheerders" (art. 3.14 lid 1 Wnb). Dit wordt nog eens onderstreept door de Memorie van Toelichting op artikel 3.12 Wnb bij de totstandkoming van deze wet: "In het onderhavige wetsvoorstel hebben de wildbeheereenheden een meer prominente rol gekregen dan in de Flora- en faunawet. Het zijn over het algemeen de wildbeheereenheden die uitvoering zullen geven aan het faunabeheerplan. Zij zullen in de praktijk de beheerdaden verrichten op grond van de provinciale ontheffing voor beheer en zij bevorderen dat de aangesloten jachthouders de jacht en de schadebestrijding uitvoeren overeenkomstig het faunabeheerplan en ten dienste van de grondgebruikers. Voorts adviseren zij de faunabeheereenheid over de inhoud van de faunabeheerplannen en leveren zij – op basis van tellingen en een afschotregistratie – de gegevens aan ten behoeve van het faunabeheerplan." (Tweede Kamer, Kamerstuk 33 348 nr. 3 p. 165)

Persoonlijke aanval op integriteit van de natuurbeheerders en jagers

Uw voorstel zoals dat nu voorligt is demotiverend voor mij als natuurbeheerder en zeker voor de jager. Ik begrijp heel goed dat men zich hierdoor persoonlijk aangevallen voelt op het feit dat de minister geen vertrouwen heeft in mijn/hun professionaliteit. En dat terwijl in 2017 bij het van kracht worden van de wet, dit vertrouwen zo uitgebreid is uitgesproken.

Dagelijks neem ik als natuurbeheerder mijn verantwoordelijkheid door het biotoop te verbeteren (door aanleg van wildakkers en boeren te vragen slootkanten niet te maaien, poelen te onderhouden), jonge hazen, weidevogels en reekalfjes en amfibieën te redden omdat boeren geen tijd hebben dit te doen voor het maaien en toezicht houden op wat er in het buitengebied gebeurt.

Ik besteed hieraan veel tijd ongeveer 2 a 3 zaterdagen in de maand.

Doordat de biotoop verbeterd profiteren daar niet alleen de wild soorten van maar elk dier om maar niet te spreken over de insecten die erg veel voordeel hebben van de akkerranden met bloemen mengsels.

U zult begrijpen dat ik zwaar teleurgesteld bent in uw besluit.

Mijn advies aan u is daarom om dit voorstel in te trekken en natuurbeheerders en jagers het vertrouwen terug te geven dat zij verdienen. Zij garanderen namelijk – overigens zonder dat daar vanuit de overheid enige financiële vergoeding tegen overstaat – biodiversiteit, veiligheid en duurzaam natuurbeheer.

Wij rekenen op uw steun.

Met vriendelijke groeten en in afwachting van uw reactie,